

עין משפט ו **גז** **מבוא**

כה:

ר"ן

ארבעה נדרים פרק שלישי נדרים

רש"י

מסורת הש"ס

(א) שבעות כה. (ב) ג'א ג'אח'א (ג) לעיל כב. (ד) [שבעות כח: ועי' מוס' קדושין יג. ד"ה כסס]. (ה) יבמות ג: שבעות כו. לא. (ו) לקמן סו. (ז) [המתמול בדף כב.]. (ח) רש"א מ"ג, ט' דף כא. (ט) [פ"ג א"ב].

הגהות הב"ח

(א) בפשטה הכי הן עליכס: (ב) רש"י ד"ה נדרי שגגות אמר קונס עלי ככר זו אם אכלתי אם שותיתי הס"ד: (ג) ד"ה או שהיה וכו' ועם אחיו הס"ד והל"כ מ"ה ב"ש: (ד) ד"ה פותחין וכו' אם אמר לאו הותר: הס"ד: (ה) ד"ה כדלפניה היו אומרים של ראשונים היו אומרים אותן הימים: (ו) ד"ה אמר רבה וכו' כמי שאמר על כולם כולכם אסורין וכו' הו"ל ובלק"ב כמעיקרא דאמר כולכם: (ז) ד"ה לא מתקן וכו' הומר כולו הס"ד והל"כ מ"ה ורבא אמר:

גליון הש"ס

מתני' ונדע שלא הכתו. עי' לעיל דף כב ע"פ כהר"ן ד"ה חזן מקונס: גמ' אמא כבש שנדרי שגגות. עי' קדושין דף יג ע"א מ"ה: כסס: שם נדר שהותר בקצתו. עי' ירושלמי פ"ה נדרכות עלה דמתני' מוזכרין גבורות גמשים: בהר"ן ד"ה נדרי שגגות כו' דכיון דנדרא וכו'. עי' שבעות דף כח ע"א. ולעיל טו ע"פ כ"ר' ד"ה אכל:

פירוש הרא"ש

מתני' נדרי שגגות אמר קונס אם אכלתי ואם שותיתי ונזכר שאכל או שתה. ובעט הנדר היה סגור ודחי שלל אכל ולא שפה ולא היה נדעמו ולכן כלל ולא היה פיו ולכו שזין הלך לא היו נדרי: קונס שאני אובל ושאיני שותה ושכח ואכל ושתי. דבשעה שהמך יש לו לחול דהיינו בשעה שאכל ושתי אז שמי את הנדר ולפי' משבעות דבעינן שיהיה האדם [ס"י

מתני' נדרי שגגות וכו'. מרי גוויני קמני חלה דבשעת נדרו היה שוגג כגון קונס אם אכלתי אם שמיתי וכו' וקמני נמי שהיה שוגג בשעה שהנדר ראוי לחול ואע"פ שבשעה שינא מפיו לא היה שוגג וכדקמני שאני אוכל ושאיני שותה כלומר דאמר קונס ככר זה עלי אם אני אוכל ואם אני שותה היום

ושכח ואכל ושתי * דכיון דנדרא נאכליה קמייתא חייל וההיא שעתא הוה ליה שוגג כלומר שלא נזכר שיהא תלוי בזאתה אכילה שום נדר לא חייל נדרא כלל: וז"ה **אומרים אלו ואלו מוסרין.** משום דנדר שהותר מקצתו הותר כולו כדאיתא בגמ'. ומותרין אפי' בלא שאלה קאמר כדאמרן (ט) כריש פרקין דכולהו ארבעה נדרים אינן לריבין שאלה לחכס. וטעמא דמילתא משום דכיון שאילו היה יודע שאזני או אחיו היו עמהן היה מויליף מן הכלל ה"ז מוטעה בעיקר הנדר שלא היה דעמו מעולם על אציו וכל שיש בעיקר הנדר טעות אין פיו ולכו שזין וצטל מעלמו ומש"ה בקונס אשתי נהנית לי בעינין שיאמר בפירוש שגגבה את כיסי דאי לא אע"פ שהיה דעמו בשביל כך מ"מ כיון שלהדיר את אשתו נתכוין ליכא טעות בעיקר הנדר אצל כאן שלא נתכוין להדיר את זה מעולם הרי הנדר בטל מאליי: **גמ' כסס שנדרי שגגות מוסרות כך שבעות ורזוין שרי והכי איתא בירושלמי** (י) מני כסס שנדרי ורזוין מותרין כך שבעות ורזוין מותרין: **היכי דמי שבעות שגגות כן רב כהנא ורב אסי** לאו למימרא דלא משחכינן שבעות שגגות אלא ככה"ג דמשחכינן להו דומיא דמתני'

אלא לרבותא נקט ליה וכלאיו אמר עד היכן שבעות שגגות וכדאמר'י בעלמא (קדושין כח). עד היכן גלגול שבעה. והוי רבותא דאע"ג דרב כהנא ורב אסי כל חד וחד אמר ליה לחדריה דטעי ולא ביצין מאמר רב סד"א דכיון דלא חס ליה ואשתבע לאו שגגה היא ואי תלה בה איסור פירות יהו אסורין קמ"ל: **סן הסס פוסחיס בשבסות וי"ט וכו'.** מתני' היא לקמן בפ' פותחין (סו). והא מתני' לא דמיא ממש למתני' דפרקין דאילו במתני' דהלכ הנדר בטל מאליי ואילו במתניתין דפותחין נדרא חייל אלא שפותחין לו בכבוד שצמות הכי וי"ט והיינו טעמא משום דבמתניתין איכא טעות בעיקר הנדר שלא נתכוון לאציו מעולם ואילו במתני' בפרק פותחין ליכא למימר הכי שמי שאסר על עצמו בשר ויין שנה אחת יודע הוא שיעצרו עליו שצמות וימים טובים הלכך כיון דליכא טעות בעיקר הנדר נדרא חייל אלא שפותחין לו בכבוד שצת ויום טוב בפתח שאילו היה יודע שאסור להתענות בהן לא היה נודר או בחרטה. והא דמיימתינן לה הכא לפרושי פלוגמתייהו דב"ש וז"ה ולומר דנכדר שהותר מקצתו הותר כולו תליא כי היכי דתליא בהו פלוגמתייהו דרבנן ור' עקיבא: **אמר רבה הכל מודים באומר וכו' הייתי אומר כולנס אסורין חוץ מאצא דכולי עלמא כולהון אסורין ואציו מותר.** משום דלא מייקרי כי האי גוונא נדר שהותר מקצתו הותר כולו לפי שכיון שבשעת הנדר אמר כולנס אסורין ועכשיו ג"כ מעמיד דבריו הראשונים לגבי האחרים באתו הלשון ממש שאמר בתחילה אעפ"י שמוילא אציו מן הכלל אפילו הכי אין זה נדר שהותר מקצתו לפי שאציו לא נכנס מעולם במשמעות הנדר ולגבי האחרים הרי הוא אומר כולנס [ס"י שאמר] בתחלה: לא נחלקו אלא באומר אילו ופלוני אסורין ואבא מותר ורבא

אלא לרבותא נקט ליה וכלאיו אמר עד היכן שבעות שגגות וכדאמר'י בעלמא (קדושין כח). עד היכן גלגול שבעה. והוי רבותא דאע"ג דרב

כהנא ורב אסי כל חד וחד אמר ליה לחדריה דטעי ולא ביצין מאמר רב

סד"א דכיון דלא חס ליה ואשתבע לאו שגגה היא ואי תלה בה איסור

פירות יהו אסורין קמ"ל: **סן הסס פוסחיס בשבסות וי"ט וכו'.** מתני' היא לקמן בפ' פותחין (סו). והא מתני' לא דמיא ממש למתני' דפרקין דאילו במתני' דהלכ הנדר בטל מאליי ואילו במתניתין דפותחין נדרא חייל אלא שפותחין לו בכבוד שצמות הכי וי"ט והיינו טעמא משום דבמתניתין איכא טעות בעיקר הנדר שלא נתכוון לאציו מעולם ואילו במתני' בפרק פותחין ליכא למימר הכי שמי שאסר על עצמו בשר ויין שנה אחת יודע הוא שיעצרו עליו שצמות וימים טובים הלכך כיון דליכא טעות בעיקר הנדר נדרא חייל אלא שפותחין לו בכבוד שצת ויום טוב בפתח שאילו היה יודע שאסור להתענות בהן לא היה נודר או בחרטה. והא דמיימתינן לה הכא לפרושי פלוגמתייהו דב"ש וז"ה ולומר דנכדר שהותר מקצתו הותר כולו תליא כי היכי דתליא בהו פלוגמתייהו דרבנן ור' עקיבא: **אמר רבה הכל מודים באומר וכו' הייתי אומר כולנס אסורין חוץ מאצא דכולי עלמא כולהון אסורין ואציו מותר.** משום דלא מייקרי כי האי גוונא נדר שהותר מקצתו הותר כולו לפי שכיון שבשעת הנדר אמר כולנס אסורין ועכשיו ג"כ מעמיד דבריו הראשונים לגבי האחרים באתו הלשון ממש שאמר בתחילה אעפ"י שמוילא אציו מן הכלל אפילו הכי אין זה נדר שהותר מקצתו לפי שאציו לא נכנס מעולם במשמעות הנדר ולגבי האחרים הרי הוא אומר כולנס [ס"י שאמר] בתחלה: לא נחלקו אלא באומר אילו ופלוני אסורין ואבא מותר ורבא

במודע עד נדרו וי"ל מתוך כן דלמרינן בנתיבא לאו מודהר איכא למישא שמה ייסן למחר נמוד: קונס אשתי נהנית לי. פרי"י מייירי דלא משועבד לה: שנגבה בימי ושהבתה בני. אין לפרש שפירש אם גנבה את כיסו וכן אם הכתה את בנו דל"כ פשיטא דלא חל הנדר: פותרין לאדם בבבדו שבתות וי"ט. כגון שמר שלא לאכול ושלא לשמות יין שנה אחת ולא נזכר על שצמות וי"ט להוילאס מן הכלל כשא לא ישאל על נדרו פותחין לו בכבוד שצמות וי"ט דלמרינן אילו ידעת והיית זכור בשעת הנדר על שצמות וי"ט כלום מדרת עליהס והוא אמר לאו מתרינן אותו אף לימי האול דממסיק במשנה נדרר שהותר מקצתו הותר כולו והותר מקצתו הותר כולו דקאמר בלא התרת חכס אלא הותר מממת נדר טעות קאמר. ולי' דהלשון משמע שזריך התרת חכס מדקאמר פותחיס אלמא משמע דלריך התרת חכס לכ"ג דודאי לריך התרת חכס ולא דמי למתני' דנמלאו אציו או אחיו דלא לריך שאלה דהתס הנדר שבעות ושגגה מגורה דאין קהדי שפסור בלכו שסס אינס קרובים דהא אפשר שפיר בלא אחיו הלך הרי הוא כאליו אמר בפירות הרי עליכס פלוני ופלוני אצל הכא שדרי שנה אחת מתימה הכל יודעין שאי אפשר לשנה אחת בלא שצמות ואס כן כשדרי שנה אחת ודאי היה דעמו גם אשצמות וי"ט ולא מצי למימר שטעה כמו במתני' אלא שהוא מתחרט בעשוי על שצמות וי"ט שלא הוילאס מן הכלל הלך לריך שאלה והתרה מגורה כשאר נדרים: עד שבא ר"ע וליביר נדר כו'. להכי מיימי הן מתני' מקמי פלוגתא דרבה ורבא דפליגי בפלוגתא דשמאי והלל משום דפלוגתא דרבנן ור"ע בהא דפותחין הוו כפלוגתא דב"ש וז"ה דמ"ק כב"ש ור"ע כב"ה וז"ת ומו"ק כב"ש וי"ל דלית ליה ללא מתקן ב"ש וז"ה בדבר זה: אמר רבה רב"ע כל היבא דאמר אילו הייתי יודע וכו'. מאחר שלא החליף דבריו הראשונים אינו נראה עקירת נדר שמחלה אמר כולנס והשתא נמי כי שרי לה אמר כולנס נכך לא אמרי כי הותר מקצתו הותר כולו וה"ה נמי אם מחתלה אמר צפרט כגון לזה ולזה אציו עמשה וחזר ואמר אילו הייתי יודע שאני צניכס הייתי אומר פלוני ופלוני אסורים ואני מונח מאחר שלא צניח ולא החליף את לשונו אין כאן עקירת נדר ודב"ע לא אמרינן נדר שהותר מקצתו הותר כולו אליבא דרבה והא דנקט אשמיטו בלשון כולנס לישנא דמתני' נקט דאמר הרי עליכס קרבן: לא נחלקו אלא. כשהחליף ושינה את דבריו הראשונים שמחלה אמר כולנס אסורים ועתה אמר אילו הייתי יודע שאצא צניכס הייתי אומר פלוני ופלוני אסורין ואני מותר והוא חס ליה הילכסם בצי אמר שמחלה אמר לזה ולזה והשתא אמר כולנס דמאחר שהחליפן לבלל ופרט שמחלה כלל בציפור ופרט בציפור אי נמי פרט בציפור ובלל בציפור אמרי ב"ה ור"ע מאחר שהחליפן נראה כעוקב נדרו והותר מקצתו הותר כולו וצ"ש לא שרי ליה ואסרו במתויהו:

מתני' נדרי שגגות. אמר קונס (ט) כו': **ונוזר שאכל ושפה.** פטור לכוזו ואנסו דקסר שצצמת נשבע: **וכן ראה אוסס אוכליס האניס ואמר הרי סן עליכס קרבן ונמלאו.** אותן האוכליס שהיה אציו או אחיו היינו נמי נדרי שגגות שאילו היה יודע שהיה אציו או

אחיו לא היה מדירין: **או שהיה אוכל עמהן.** עם אציו ועם אחיו (א) אחרים: **בש"א סן מוסרין.** אציו ואחיו בלכד ומה שעמסה אסורים דקסברי נדר שהותר מקצתו לא הותר כולו. וז"ה סברי נדר שהותר מקצתו הותר כולו. ע"כ מפ"י רבינו

גרסוס זל"ל: (ג) **גמ' סן הסס.** בפרק אר"א אומר כו': **פוסחין בשבסות וימים טובים.** שחס נדר שלא יאכל כל ימות השנה פותחין לו חרטה כך כלום נדרת על דעת להתענות בצצמות וימים טובים אם (ו) יאמר לאו: **כרשאונס היו (ה).** צ"ד של שגגות (ז) כגון רב כהנא ורב אסי הדין אמר שבועתא דהכי רב ורדא רב והדין אמר שבועתא דהכי רבא רב רב כל חד וחד אדעתא דנפשיה שפיר קמישחבע: ראה אותן אוכלין:

(י) **תנן התם פותרין בשבתות ובי"ט בראשונה היו אומרים אותן הימים מותרים ושאר כל הימים אסורים עד שבא רבי עקיבא ולימד * נדר שהותר מקצתו הותר כלו אמר רבה ה"דכולי עלמא כל היכא דאמר אילו הייתי יודע שאבא ביניכם הייתי אומר כולכם אסורין חוץ מאבא דכולהון אסורין ואביו מותר לא נחלקו אלא באומר אילו הייתי יודע שאבא ביניכם הייתי אומר פלוני ופלוני אסורין ואבא מותר ורבא**

פלוני ופלוני אסורין ואצא מותר האויל ולכסוף פרטן פלוני ופלוני קסברי צ"ה דהו"ל נדר שהותר מקצתו הותר כולו וצ"ש סברי כל עיקר לא אמר הומר מקצתו הומר כולו (ו) (ח) (הואיל ואכתי אדציבור קמא קאי דאמר כולנס):

דכ"ע פירות יהו אסורין קמ"ל: **סן הסס פוסחיס בשבסות וי"ט וכו'.** מתני' היא לקמן בפ' פותחין (סו). והא מתני' לא דמיא ממש למתני' דפרקין דאילו במתני' דהלכ הנדר בטל מאליי ואילו במתניתין דפותחין נדרא חייל אלא שפותחין לו בכבוד שצמות הכי וי"ט והיינו טעמא משום דבמתניתין איכא טעות בעיקר הנדר שלא נתכוון לאציו מעולם ואילו במתני' בפרק פותחין ליכא למימר הכי שמי שאסר על עצמו בשר ויין שנה אחת יודע הוא שיעצרו עליו שצמות וימים טובים הלכך כיון דליכא טעות בעיקר הנדר נדרא חייל אלא שפותחין לו בכבוד שצת ויום טוב בפתח שאילו היה יודע שאסור להתענות בהן לא היה נודר או בחרטה. והא דמיימתינן לה הכא לפרושי פלוגמתייהו דב"ש וז"ה ולומר דנכדר שהותר מקצתו הותר כולו תליא כי היכי דתליא בהו פלוגמתייהו דרבנן ור' עקיבא: **אמר רבה הכל מודים באומר וכו' הייתי אומר כולנס אסורין חוץ מאצא דכולי עלמא כולהון אסורין ואציו מותר.** משום דלא מייקרי כי האי גוונא נדר שהותר מקצתו הותר כולו לפי שכיון שבשעת הנדר אמר כולנס אסורין ועכשיו ג"כ מעמיד דבריו הראשונים לגבי האחרים באתו הלשון ממש שאמר בתחילה אעפ"י שמוילא אציו מן הכלל אפילו הכי אין זה נדר שהותר מקצתו לפי שאציו לא נכנס מעולם במשמעות הנדר ולגבי האחרים הרי הוא אומר כולנס [ס"י שאמר] בתחלה: לא נחלקו אלא באומר אילו ופלוני אסורין ואבא מותר ורבא

בשבעות] בשעה שהשבעה חלה עליו יחא זכור את השבעה: קונס אשתי נהנית לי שנגבה את כיסי כו'. היינו נדרי

שגגות דכיון שמודע לו שלא גנבה כיסו נמלא שלא היה נודר: אילו ואילו מותרין. נדרר שהותר מקצתו הותר כולו דלמיט ריבא שיחול נדרו אלא כעין שנדר אותו וכיון שמקצתה היה שוגג נאפטל כולו: גמ' תנן התם. משנה היא לקמן בפ' ר"א (דף סו.). פותרין בשבתות ובי"ט. כגון אם נדר להתענות שנה ואמרו לו והלא כמה שצמות וי"ט יט בשנה שאין טוב להתענות בהן ואמר לא שמי אל לני ולא נזכרתי לשצמות וי"ט ואילו הייתי זכור לא הייתי נודר להתענות בהן אותן הימים מותרין על ידי התרת חכס ולא דמי להך מתני' דשוגג. גמור היה על אציו ולא חל הנדר עליו כלל אלא הכא היה לו לדע שאי אפשר לשנה בלא שצמות וי"ט וחל הנדר עליהס כי נדרים חלים על דבר מזהו כדברי הרבות הלכך לריך שאלה: ושאר כל הימים אסוריים. דלית להו נדר שהותר מקצתו הותר כולו וכסדו דלא מתקן ב"ש וז"ה בדבר זה: שהודר שהותר בקצתו הותר כולו. דכיון שמלא פתח למקתא הנדר אפילו לא נמתרע בשאר הימים בטל כל הנדר: אמר רבה הבל בודיים כו'. אפלוגתא דב"ש וז"ה דמתני' קאי ומסוס דמוציני לקמן מסיפא דהך מתני' מיימי לה הכא ופלוגתא דרבה ורבא שזין נמי אהך מתני': אילו הייתי יודע שאבא ביניכם הייתי אומר כולכם אסורין חוץ מאבא כו'. אמתני' קאי דאמר הרי הס עליכס קרבן ופסחין עליהס בבלל כלנס כאתר ושתתא נמי קאמר הייתי אומר כולנס אסורין ולא החליף לשון הנדר הלכך לא הורע כח הנדר ולא אמרינן ביה הותר הותר מקצתו הותר כולו והוא הדין אם ראה אותם מרחוק אוכלין ולא ידע שאציו צניכס והרלה עליהס ואמר לזה ולזה אסורים וחזר ואמר הייתי אומר פלוני ופלוני אסורין ואצא מותר אחרים אסורים כיון שלא החליף דבריו שהנדר והחזרה הכל בלשון פרט: הייתי אומר פלוני ופלוני אסורין. ומתחלה אסרן עליהס בלשון כולנס דכיון שהחליף דבריו הורע כח הנדר וסברי צית הלל דאמר' הואיל והותר מקצתו הותר כולו והוא הדין נמי אם מתחלה אמר בלשון פרט ולכסוף אמר כולנס וצית שמאי סברי שהכל עיין אחד:

בשבעות] בשעה שהשבעה חלה עליו יחא זכור את השבעה: קונס אשתי נהנית לי שנגבה את כיסי כו'. היינו נדרי

שגגות דכיון שמודע לו שלא גנבה כיסו נמלא שלא היה נודר: אילו ואילו מותרין. נדרר שהותר מקצתו הותר כולו דלמיט ריבא שיחול נדרו אלא כעין שנדר אותו וכיון שמקצתה היה שוגג נאפטל כולו: גמ' תנן התם. משנה היא לקמן בפ' ר"א (דף סו.). פותרין בשבתות ובי"ט. כגון אם נדר להתענות שנה ואמרו לו והלא כמה שצמות וי"ט יט בשנה שאין טוב להתענות בהן ואמר לא שמי אל לני ולא נזכרתי לשצמות וי"ט ואילו הייתי זכור לא הייתי נודר להתענות בהן אותן הימים מותרין על ידי התרת חכס ולא דמי להך מתני' דשוגג. גמור היה על אציו ולא חל הנדר עליו כלל אלא הכא היה לו לדע שאי אפשר לשנה בלא שצמות וי"ט וחל הנדר עליהס כי נדרים חלים על דבר מזהו כדברי הרבות הלכך לריך שאלה: ושאר כל הימים אסוריים. דלית להו נדר שהותר מקצתו הותר כולו וכסדו דלא מתקן ב"ש וז"ה בדבר זה: שהודר שהותר בקצתו הותר כולו. דכיון שמלא פתח למקתא הנדר אפילו לא נמתרע בשאר הימים בטל כל הנדר: אמר רבה הבל בודיים כו'. אפלוגתא דב"ש וז"ה דמתני' קאי ומסוס דמוציני לקמן מסיפא דהך מתני' מיימי לה הכא ופלוגתא דרבה ורבא שזין נמי אהך מתני': אילו הייתי יודע שאבא ביניכם הייתי אומר כולכם אסורין חוץ מאבא כו'. אמתני' קאי דאמר הרי הס עליכס קרבן ופסחין עליהס בבלל כלנס כאתר ושתתא נמי קאמר הייתי אומר כולנס אסורין ולא החליף לשון הנדר הלכך לא הורע כח הנדר ולא אמרינן ביה הותר הותר מקצתו הותר כולו והוא הדין אם ראה אותם מרחוק אוכלין ולא ידע שאציו צניכס והרלה עליהס ואמר לזה ולזה אסורים וחזר ואמר הייתי אומר פלוני ופלוני אסורין. ומתחלה אסרן עליהס בלשון כולנס דכיון שהחליף דבריו הורע כח הנדר וסברי צית הלל דאמר' הואיל והותר מקצתו הותר כולו והוא הדין נמי אם מתחלה אמר בלשון פרט ולכסוף אמר כולנס וצית שמאי סברי שהכל עיין אחד:

בשבעות] בשעה שהשבעה חלה עליו יחא זכור את השבעה: קונס אשתי נהנית לי שנגבה את כיסי כו'. היינו נדרי

שגגות דכיון שמודע לו שלא גנבה כיסו נמלא שלא היה נודר: אילו ואילו מותרין. נדרר שהותר מקצתו הותר כולו דלמיט ריבא שיחול נדרו אלא כעין שנדר אותו וכיון שמקצתה היה שוגג נאפטל כולו: גמ' תנן התם. משנה היא לקמן בפ' ר"א (דף סו.). פותרין בשבתות ובי"ט. כגון אם נדר להתענות שנה ואמרו לו והלא כמה שצמות וי"ט יט בשנה שאין טוב להתענות בהן ואמר לא שמי אל לני ולא נזכרתי לשצמות וי"ט ואילו הייתי זכור לא הייתי נודר להתענות בהן אותן הימים מותרין על ידי התרת חכס ולא דמי להך מתני' דשוגג. גמור היה על אציו ולא חל הנדר עליו כלל אלא הכא היה לו לדע שאי אפשר לשנה בלא שצמות וי"ט וחל הנדר עליהס כי נדרים חלים על דבר מזהו כדברי הרבות הלכך לריך שאלה: ושאר כל הימים אסוריים. דלית להו נדר שהותר מקצתו הותר כולו וכסדו דלא מתקן ב"ש וז"ה בדבר זה: שהודר שהותר בקצתו הותר כולו. דכיון שמלא פתח למקתא הנדר אפילו לא נמתרע בשאר הימים בטל כל הנדר: אמר רבה הבל בודיים כו'. אפלוגתא דב"ש וז"ה דמתני' קאי ומסוס דמוציני לקמן מסיפא דהך מתני' מיימי לה הכא ופלוגתא דרבה ורבא שזין נמי אהך מתני': אילו הייתי יודע שאבא ביניכם הייתי אומר כולכם אסורין חוץ מאבא כו'. אמתני' קאי דאמר הרי הס עליכס קרבן ופסחין עליהס בבלל כלנס כאתר ושתתא נמי קאמר הייתי אומר כולנס אסורין ולא החליף לשון הנדר הלכך לא הורע כח הנדר ולא אמרינן ביה הותר הותר מקצתו הותר כולו והוא הדין אם ראה אותם מרחוק אוכלין ולא ידע שאציו צניכס והרלה עליהס ואמר לזה ולזה אסורים וחזר ואמר הייתי אומר פלוני ופלוני אסורין. ומתחלה אסרן עליהס בלשון כולנס דכיון שהחליף דבריו הורע כח הנדר וסברי צית הלל דאמר' הואיל והותר מקצתו הותר כולו והוא הדין נמי אם מתחלה אמר בלשון פרט ולכסוף אמר כולנס וצית שמאי סברי שהכל עיין אחד:

בשבעות] בשעה שהשבעה חלה עליו יחא זכור את השבעה: קונס אשתי נהנית לי שנגבה את כיסי כו'. היינו נדרי

שגגות דכיון שמודע לו שלא גנבה כיסו נמלא שלא היה נודר: אילו ואילו מותרין. נדרר שהותר מקצתו הותר כולו דלמיט ריבא שיחול נדרו אלא כעין שנדר אותו וכיון שמקצתה היה שוגג נאפטל כולו: גמ' תנן התם. משנה היא לקמן בפ' ר"א (דף סו.). פותרין בשבתות ובי"ט. כגון אם נדר להתענות שנה ואמרו לו והלא כמה שצמות וי"ט יט בשנה שאין טוב להתענות בהן ואמר לא שמי אל לני ולא נזכרתי לשצמות וי"ט ואילו הייתי זכור לא הייתי נודר להתענות בהן אותן הימים מותרין על ידי התרת חכס ולא דמי להך מתני' דשוגג. גמור היה על אציו ולא חל הנדר עליו כלל אלא הכא היה לו לדע שאי אפשר לשנה בלא שצמות וי"ט וחל הנדר עליהס כי נדרים חלים על דבר מזהו כדברי הרבות הלכך לריך שאלה: ושאר כל הימים אסוריים. דלית להו נדר שהותר מקצתו הותר כולו וכסדו דלא מתקן ב"ש וז"ה בדבר זה: שהודר שהותר בקצתו הותר כולו. דכיון שמלא פתח למקתא הנדר אפילו לא נמתרע בשאר הימים בטל כל הנדר: אמר רבה הבל בודיים כו'. אפלוגתא דב"ש וז"ה דמתני' קאי ומסוס דמוציני לקמן מסיפא דהך מתני' מיימי לה הכא ופלוגתא דרבה ורבא שזין נמי אהך מתני': אילו הייתי יודע שאבא ביניכם הייתי אומר כולכם אסורין חוץ מאבא כו'. אמתני' קאי דאמר הרי הס עליכס קרבן ופסחין עליהס בבלל כלנס כאתר ושתתא נמי קאמר הייתי אומר כולנס אסורין ולא החליף לשון הנדר הלכך לא הורע כח הנדר ולא אמרינן ביה הותר הותר מקצתו הותר כולו והוא הדין אם ראה אותם מרחוק אוכלין ולא ידע שאציו צניכס והרלה עליהס ואמר לזה ולזה אסורים וחזר ואמר הייתי אומר פלוני ופלוני אסורין. ומתחלה אסרן עליהס בלשון כולנס דכיון שהחליף דבריו הורע כח הנדר וסברי צית הלל דאמר' הואיל והותר מקצתו הותר כולו והוא הדין נמי אם מתחלה אמר בלשון פרט ולכסוף אמר כולנס וצית שמאי סברי שהכל עיין אחד: